

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στην πρόταση «νόμου για την ίδρυση Οικονομικού 'Επιμελητηρίου τής 'Ελλάδος».

Προς την Βουλήν των 'Ελλήνων

Ἡ ίδρυση Οικονομικού 'Επιμελητηρίου στήν 'Ελλάδα ἀπασχολεῖ πτυχιούχους ἀνωτάτων οἰκονομικῶν σχολῶν ἐπὶ 20 σχεδὸν χρόνια. Ἀπὸ τὸ 1974 ἔχει ἰδρυθεῖ —καὶ ἀριθμεῖ χιλιάδες μελῶν— ὁ Σύνδεσμος Δημιουργίας Οἰκονομικοῦ 'Επιμελητηρίου 'Ελλάδος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε ἔντονη καὶ ποικίλη δραστηριότητα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ του. Ὡστόσο, παρὰ τὶς κυβερνητικὰς ὑποσχέσεις καὶ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερόμενους ἐπιστήμονες καὶ πρὸς τὴν Βουλήν των 'Ελλήνων, δὲν προωθήθηκε μέχρι σήμερα νομοσχέδιο γιὰ τὴν ίδρυση τοῦ Ο.Ε.Ε.

Ἀρχικὸ ἐρέθισμα τῶν ἐνδιαφερόμενων γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ θεσμοῦ ἀποτέλεσε τὸ γεγονός ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιστήμονες εἶναι ὁ μόνος κλάδος ἐπιστημόνων πού δὲν ἔχει ὀργανωθεῖ σὲ νομικὸ πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Ἀντίθετα, ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐπιστήμονες διαθέτουν φορεῖς τῆς εἰδικότητάς των —'Επιμελητήρια (Τεχνικὸ—Γεωτεχνικὸ), Συλλόγους (Δικηγορικούς, Ἰατρικούς, κ.λπ.) ἢ Ἐνώσεις (Χημικῶν κ.λπ.)—περιβεβλημένους τῇ μορφῇ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ συμμετέχουν μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ συλλογικὰ στὴ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς χώρας, προσφέροντας ὑπηρεσίες στὸν τομέα τῆς εἰδικότητάς των.

Ἡ ἀνυπαρξία φορέα ἐπιστημόνων οἰκονομολόγων μὲ θεσμοθετημένες δικαιοδοσίες καὶ ἀρμοδιότητες ἔχει τὶς ἐξῆς δυσμενεῖς συνέπειες : Δὲν προσδιορίζονται οἱ δημόσιες λειτουργίες καὶ τὰ ἐπαγγέλματα, πού ἡ ἀσκῆσὴ των προϋποθέτει ἀνώτατη οἰκονομικὴ ἐκπαίδευση· δὲν ἔχει μεθοδευθεῖ ὑπεύθυνη καὶ ἀποδοτικὴ ἐκπροσώπηση καὶ συμμετοχὴ τῶν ἑλλήνων οἰκονομολόγων κατὰ τὴν κατάρτιση καὶ ἐφαρμογὴ ἀποφάσεων καὶ προγραμμάτων πού ἀφοροῦν στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Χώρας· δὲν διαγράφεται συγκεκριμένος ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς γιὰ τοὺς νέους πού ἐπιλέγουν τὶς οἰκονομικὰς ἐπιστῆμες· ἐπιστήμονες οἰκονομολόγοι παραμένουν ἀνεργοὶ ἢ ἑτεροαπασχολοῦνται, ἐνῶ ἐργασίες πού προϋποθέτουν ἐπιστημονικὴ οἰκονομικὴ κατάρτιση ἀσκοῦνται ἀπὸ ἐμπειροτέχνες· τέλος, τὰ προγράμματα καὶ ἡ κατανόμη τῆς ἀνώτατης οἰκονομικῆς ἐκπαίδευσης εἶναι ἀσύνδετα μὲ τὶς ὀργανικὰς ἀνάγκες καὶ προοπτικὰς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Υπολογίζεται, ὅτι ὑπάρχουν σήμερα στὴν 'Ελλάδα περίπου 40.000 πτυχιούχοι ἀνωτάτων οἰκονομικῶν σχολῶν. Τὸ μεγαλύτερο μέρος αὐτῶν τῶν ἐπιστημόνων ἔχει ὑπαλλογηθεῖ στὰ πλαίσια τῆς κρατικῆς μηχανῆς, τῶν ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας καὶ τῶν Τραπεζῶν, ὅπου στίς περισσότερες περιπτώσεις ἀσχολεῖται μὲ καθήκοντα πού δὲν ἀπαιτοῦν ἀνώτατη ἐπιστημονικὴ κατάρτιση. Δημιουργεῖται ἔτσι ἡ ἐντύπωση, ὅτι ὁ πτυχιούχος ἀνώτατης οἰκονομικῆς σχολῆς προορίζεται γιὰ διοικητικὸς ὑπάλληλος.

Ἐνας μεγάλος ἐπίσης ἀριθμὸς ἀποφοίτων ἔχει ὑπαλλογηθεῖ στὸν τομέα τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας ὅπου ἀσχοῦν καθήκοντα ὑπαλλήλου γραφείου, βοηθοῦ λογιστοῦ κ.λπ. Οἱ ἐπιστήμονες πού ἔχουν ἀξιοποιηθεῖ ὡς ὑπεύθυνα πελεχῆ ἐπιχειρήσεων, ἀποτελοῦν τὴ μειοψηφία.

Υπάρχουν τέλος οἱ ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίες πού ἀσχοῦνται μὲ τὰ λογιστικὰ μικρῶν ἐκμεταλλεύσεων, ἐκεῖνοι τοῦ ἑτεροαπασχολοῦνται καὶ οἱ ἀνεργοὶ.

Καὶ ἐνῶ αὐτὰ συμβαίνουν μὲ τοὺς Ἕλληνας οἰκονομοὺς ἐπιστήμονες, ἐντείνεται ἡ εἰσαγωγὴ ἀλλοδαπῶν στελεχῶν πρὸ τὶς ἐξέρες ἐπιχειρήσεις πού ἐγκαθίστανται στὴν 'Ελλάδα.

Τὰ παραπάνω συντέλεσαν στὴ δημιουργία τῆς ἐσφαλμένης ἐντύπωσης, ὅτι τὰ πτυχία τῶν ἀνωτάτων οἰκονομικῶν σχολῶν, εἶναι σὲ ἀξία καὶ κύρος κατώτερα ἀπὸ τὰ πτυχία ἄλλων πανεπιστημιακῶν εἰδικότητων. Ἡ ἐντύπωση

αὐτή, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν οὐσιαστικὴ ἀδυναμία μεταπτυχιακῶν σπουδῶν στὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὴν ἀπουσία κεντρικοῦ φορέα τῶν πτυχιούχων οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ἔχουν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ παραμένει ἀναξιοποίητο ἓνα τεράστιο ἐπιστημονικὸ δυναμικὸ· αὐτὸ τὸ δυναμικὸ ὅμως, παρὰ τὶς ἐλλείψεις τοῦ ἀπὸ τῆ γενικώτερη κακοδαίμονια τῆς ἀνώτατης ἐκπαίδευσης, ἔχει δυνατότητες γιὰ οὐσιαστικὰς ὑπηρεσίες στὴ χώρα.

Συγχρόνως, παραμένει σὲ νηπιακὴ κατάσταση ἡ ἐπιστημονικὴ οἰκονομικὴ ἔρευνα στὴ χώρα μας. Δὲν συντάσσονται μελέτες γιὰ τὰ προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, δὲν ἀξιοποιοῦνται οἱ γνώσεις τῶν πτυχιούχων σὲ κρίσιμους τομεῖς (π.χ. ἀγροτικὴ οἰκονομία, τοπικὴ αὐτοδιοίκηση, κ.λπ.), δὲν αὐξάνεται ἡ ἀποδοτικότητά των δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, δὲν διδάσκονται οἰκονομικὰ μαθήματα στὰ σχολεῖα μέσης ἐκπαίδευσης κ.λπ.

Κυριώτερα, ὅμως, λείπει ὁ ὑπεύθυνος συλλογικὸς ἐπιστημονικὸς σύμβουλος τοῦ Κράτους σὲ ζητήματα γενικώτερης οἰκονομικῆς πολιτικῆς, εἴτε τοῦ ἐξωτερικοῦ τομέα (καταμερισμὸς ἐργασίας, ἐνταξίη στὴν Ε.Ο.Κ., οἰκονομικὴ ἀνταλλαγὰς, διεθνεῖς συμβάσεις κ.λπ.), εἴτε τοῦ ἐσωτερικοῦ τομέα (πρόβλημα φοροδιαφυγῆς, ἐνιαῖο λογιστικὸ σχέδιο, ἀναδιάρθρωση οἰκονομικῶν σπουδῶν, προγράμματα ἀνάπτυξης κ.λπ.). Τὰ ἔργα αὐτὰ ἐκτελοῦνται ἀποσπασματικὰ καὶ περιστασιακὰ ἀπὸ ἐπὶ μέρους φορεῖς, κυρίως ἐργοδοτικῶν συμφερόντων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προτείνονται λύσεις πού δὲν στηρίζονται σὲ ἐπιστημονικὴ καὶ σφαιρικὴ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω προκύπτει σαφέστατα ἡ ἀνάγκη ἰδρύσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ 'Επιμελητηρίου 'Ελλάδας. Σὲ ἐποχὴ πού ὁ σχεδιασμὸς καὶ προγραμματισμὸς τῆς οἰκονομίας ἀναγνωρίζεται, ὄχι μόνον στὸ σοσιαλιστικὸ ἀλλὰ καὶ στὸν καπιταλιστικὸ κόσμον, σὰν ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ πού οἱ ἀποκεντρωτικὲς διαδικασίαι συνεχῶς πληθαίνουν, εἶναι καιρὸς νὰ ἰδρυθεῖ στὴ χώρα μας Ο.Ε.Ε. ὡς ὄργανο κατ'ἀλληλο γιὰ τὴν προώθηση αὐτῶν τῶν διαδικασιῶν. Ἡ ὑπαρξίη, ἄλλωστε, παρεμφερῶν φορέων καὶ σὲ ἄλλες χώρες ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκη δημιουργίας τοῦ Ο.Ε.Ε.

Ὁ προτεινόμενος νόμος ἀποσκοπεῖ στὴν κινητοποίηση τοῦ συνόλου τῶν ἐπιστημόνων οἰκονομικῆς κατεύθυνσης, ὥστε, ἀνάλογα μὲ τὸ ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο καὶ τὶς ἐπὶ μέρους εἰδικότητές των, νὰ συμβάλλουν στὴν ἐπίτευξη τῶν παραπάνω στόχων.

Ἡ ὑπαρξίη παραρτημάτων τοῦ Ο.Ε.Ε. στοχεύει στὴν ἐπιστημονικὴ ὑποστήριξη τῶν προσπαθειῶν ἀποκεντρωμένου προγραμματισμοῦ, στὴν ὑποβοήθηση τῶν τομέων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας πού μέχρι σήμερα ἔχουν παραμεληθεῖ καὶ στὴν ἀνάπτυξη τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ πρόταση νόμου ἀφορᾷ κυρίως στὴ διατύπωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ο.Ε.Ε. καὶ στὸν προσδιορισμὸ τῶν βασικῶν διαδικασιῶν μέχρις ὅτου προκύψει ἡ πρώτη ἐκλεγμένη Διοικουσα Ἐπιτροπὴ. Ἡ πρόταση διέπεται καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίληψη ὅτι πρέπει νὰ ἀφεθοῦν μεγάλα περιθώρια γιὰ νὰ προσδιορισθῶν μόνον τῶν οἱ οἰκονομικῶν ἐπιστήμονες «τὰ τοῦ οἴκου των». Προτείνεται, ἐπομένως, εἰδικὴ διαδικασία γιὰ τὰ Προεδρικὰ Διατάγματα πού θὰ ρυθμίζουν τὴν ἐσωτερικὴ ὀργάνωση καὶ λειτουργία τοῦ Ο.Ε.Ε.

Ἡ ἀναγκασία γιὰ τὴν ἐναρξίη τῶν ἐργασιῶν Προσωρινῆ Διοικουσα Ἐπιτροπῆ προβλέπεται ν' ἀποτελεσθεῖ ἀπὸ ἅμεις ἐνδιαφερόμενους οἰκονομολόγους καὶ ἀπὸ καθηγητῆς ἀνωτάτων οἰκονομικῶν σχολῶν ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ ἓνας συγκεκρισμὸς πράξεως καὶ θεωρίας. Εἶναι ἐπίσης σκόπιμον νὰ περιοριστεῖ κατὰ τὸ δυνατόν ἡ μὴ ἐκλεγμένη προσωρινὴ Διοίκηση σὲ καθαρὰ διαδικαστικὰς ἀρμοδιότητες καὶ ὅσες ἄλλες εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ νὰ ξενικήσει ἡ λειτουργία τοῦ 'Επιμελητηρίου.

Στην πρόταση νόμου περιλαμβάνεται μεταβατική διάταξη προστασίας των επαγγελματιών συμφερόντων των μη πτυχιούχων επαγγελματιών οι οποίοι απασχολούνται σήμερα σε εργασίες που ενδεχόμενα να προυποθέτουν μελλοντικά ανώτατη οικονομική εκπαίδευση. Η διάταξη πηγάζει απ' τη πεποίθηση ότι οποιοδήποτε μέτρο βελτίωσης της κοινωνικής ζωής δεν πρέπει να θίγει κεκτημένα συμφέροντα των εργαζομένων. Η νομοθετική κατοχύρωση, άλλωστε, είναι στην προκειμένη περίπτωση απαραίτητη για να αποφευχθεί η δημιουργία αδικαιολόγητης αναταραχής, από έσφαλμένη εκτίμηση ή πολιτική εκμετάλλευση, με επιχείρημα, ότι η ίδρυση του Ο.Ε.Ε. οδηγεί δήθεν σε επαγγελματική υποβάθμιση μη πτυχιούχων εργαζομένων. Η μεταβατική διάταξη αποκλείει κάθε παρόμοια συζήτηση ή παρερμηνεία.

Αθήνα, 18 Απριλίου 1978

Οί Προτείνοντες Βουλευτές

Γ. Παπασπύρου, Ν. Βγενόπουλος, Α. Βερυβάκης, Α. Κλαμάνης, Π. Κρητικός, Αναστάσιος Ίντζές, Αναστάσιος Πεπονής, Μανόλης Γ. Δρεττάκης Χρήστος Ροκόφυλλος, Αντώνιος Γεωργιάδης, Βασίλειος Κεδίκογλου Κάρολος Παπούλιας, Δημήτριος Πιτσιώρης, Ε. Σταίικος, Σ. Παντζούλης, Γ. Πέτσος, Σ. Μαρινίδης.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Περί Ίδρύσεως Οικονομικού Ήπιμελητηρίου τής Ελλάδος.

Σύσταση — Έδρα — Διοίκηση — Έποπτεία — Σκοπός.

Άρθρο 1.

Ίδρύεται Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία Οικονομικό Ήπιμελητήριο τής Ελλάδος (Ο.Ε.Ε), και έδρα την Αθήνα.

Το Ο.Ε.Ε. διοικείται από Διοικούσα Ήπιτροπή, εκλεγόμενη από Αντιπροσωπεία των τακτικών του μελών. Τήν έποπτεία άσκει ό Ήπουργός Συντονισμού.

Άρθρο 2.

Σκοπός του Ο.Ε.Ε. είναι ή συμβολή του στην κοινωνικο—οικονομική ανάπτυξη τής Χώρας, στην προαγωγή τής οικονομικής επιστήμης και στην προστασία και προαγωγή των επιστημονικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του.

Άρθρο 3.

Μέλη.

Ός τακτικά μέλη του Ο.Ε.Ε. εγγράφονται υποχρεωτικά οι πτυχιούχοι των ανώτατων οικονομικών σχολών που λειτουργούν στην Ελλάδα (Ανωτάτης Σχολής Οικονομικών και Έμπορικών Ήπιστημών, τής Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιώς, Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης, Τμήματος Οικονομικών Ήπιστημών τής Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Τμήματος Οικονομικών Ήπιστημών τής Σχολής Νομικών και Οικονομικών Ήπιστημών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και κάθε ανώτατης οικονομικής σχολής που θά ίδρυθής μελλοντικά στην Ελλάδα) καθώς και οι πτυχιούχοι άλλων ανώτατων οικονομικών σχολών, ισότιμων των ελληνικών.

Μόνο τά τακτικά μέλη του Ο.Ε.Ε. έχουν τδ δικαίωμα ν' άσχοϋν ιδιωτικό έπάγγελμα ή δημόσιο λειτουργήμα για τά όποια διατάξεις νόμων, ή καταστατικών, ή έσωτερικών κανονισμών, άπαιτούν πτυχίο οικονομικών επιστημών.

Άρμοδιότητες.

Άρθρο 4.

Γενικές άρμοδιότητες του Ο.Ε.Ε. είναι :

- α. ή έλεύθερη επιστημονική έρευνα και μελέτη των οικονομικών προβλημάτων.
- β. ή προαγωγή, διδασκαλία και διάδοση τής οικονομικής σκέψης στην Ελλάδα.
- γ. ή προσπάθεια για την έφαρμογή επιστημονικών θεωρητικών και πρακτικών οικονομικών άρχων σ' όλες έκδηλώσεις τής συλλογικής και άτομικής οικονομικής δραστηριότητας.
- δ. ή συμβολή στην όρθολογική όργάνωση, διοίκηση και λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών, όργανισμών και έπιχειρήσεων, καθώς και των ιδιωτικών οικονομικών μονάδων.

Άρθρο 5.

Είδικές άρμοδιότητες του Ο.Ε.Ε. είναι :

- α. ή εισήγηση, άυτεπάγγελα ή ύστερα από πρόσκληση του άρμόδιου Ήπουργού, σε θέματα οικονομικής πολιτικής.
- β. ή συμμετοχή στην έκπόνηση και παρακολούθηση τ έφαρμογής των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων προγραμμάτων οικονομικής ανάπτυξης (πενταετών, δεκατών κ.λπ.) που καταρτίζονται από κεντρικούς ή περιφερειακούς φορείς.
- γ. ή γνωμοδότηση, για οικονομικές συμβάσεις του Δημοσίου, δημοσίων έπιχειρήσεων ή όργανισμών, είτε άυτεπάγγελα, είτε με πρόσκληση του άρμόδιου Ήπουργού πολιτικού κόμματος κατά τδν Κανονισμό τής Βουλής.
- δ. ή γνωμοδότηση, άυτεπάγγελα ή ύστερα από πρόσκληση του άρμόδιου Ήπουργού, σε θέματα οικονομικής εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων.
- ε. ή μέριμνα για την προστασία και προαγωγή των υλικών και ήθικων επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του.
- στ. ή άσκηση διαιτησιών σε ύποβαλλόμενες ιδιωτικές διαφορές.
- ζ. ή ύπόδειξη οικονομολόγων πραγματογνωμόνων στ Δικαστήρια και άλλες Αρχές.
- η. ή άσκηση πειθαρχικής δικαιοδοσίας στά μέλη του γι συμπεριφορά άσυμβίβαστη πρδς την ιδιότητα του έπιστήμονα και του ύπεύθυνου δημοκρατικού πολίτη.

Άρθρο 6.

Τδ Ο.Ε.Ε. μπορεί νά συμμετέχει σε διεθνή οικονομικά έπιμελητήρια και παρεμφερείς όργανισμούς ή ένώσεις νά έκδιδει ήμερήσια ή περιοδικά έντυπα συγγράμματα και μεταφράσεις ξένων συγγραμμάτων που σχετίζονται πρδς τούς σκοπούς του και νά όργανώνει έκδηλώσεις που υπηρετούν τούς σκοπούς του.

Όργάνωση και Λειτουργία.

Άρθρο 7.

Όργανα του Ο.Ε.Ε. είναι ή Αντιπροσωπεία και ή Διοικούσα Ήπιτροπή. Μόνο τακτικά μέλη του Ο.Ε.Ε. είναι έκλόγιμα για την Αντιπροσωπεία και τή Διοικούσα Ήπιτροπή.

Η Αντιπροσωπεία είναι τδ κυρίαρχο όργανο με δικαιοδοσίες Γενικής Συνελεύσεως και άποτελείται από 70 μέλη. Τά μέλη τής Αντιπροσωπείας εκλέγονται από τδ σύνολο των μελών του Ο.Ε.Ε. με μυστική καθολική ψηφοφορία.

Ό αριθμός των μελών τής Αντιπροσωπείας μπορεί ν' αύξάνεται ανά πέντε, ή περισσότερα χρόνια με Π.Δ., ανάλογα με την αύξηση του συνολικού αριθμού των μελών του Ο.Ε.Ε. Τδ ένα δέκατο των μελών τής Αντιπροσωπείας πρέπει νά άνήκει στδ επιστημονικό—διδασκτικό προσωπικό των ανώτατων οικονομικών σχολών τής Ελλάδος. Έάν εκλεγόμενα μέλη με άυτή την ιδιότητα δεν καλύπτουν τδ 1/10 του συνόλου, οι αντίστοιχες θέσεις παραμένουν κενές.